

[Aksel Larsen.]

dette Forslag, hvilket imidlertid naturligvis er udelukket, saadan som Forslaget er bygget op.

Forslaget gaar nemlig ud fra som en Kendsgerning, at Blade udgives af mer eller mindre idealistiske Personer og skrives af samme, medens det virkelige Forhold er det, at Pressen i Danmark som i et hvilket som helst andet kapitalistisk Land udgives af forskellige Partier og kapitalistiske Grupperinger og skrives af dertil indrettede, betalte Lønarbejdere, som skriver det, de faar Ordre til at skrive, og derfor naturligvis, stort set, ikke kan gøres personligt ansvarlige for det, de skriver i Bladene. Lovforslaget tilsigter at dække over denne Kendsgerning, at Pressen er en Partipresse, skriver det, der passer i Partiets Program, og at dens Medarbejdere vel nok i de fleste Tilfælde i og for sig personlig aldeles ikke har den politiske Overbevisning, som Bladet skilter med.

Derfor er Forslaget principielt meget uheldigt. Det gaar fuldkommen udenom det, som er en Kendsgerning, at vi i Danmark som i et hvilket som helst andet Land har et Pressemonopol, og at dette Pressemonopol i de kapitalistiske Lande, altsaa ogsaa i Danmark, er et Monopol for den kapitalistiske Overklasse, som støttende sig paa Grundlovens Paragraffer om Pressefrihed... (Prieme: Aah, sikke noget Sludder. [Formanden ringer]). Ja, det ærede Medlem Hr. Prieme finder, det er noget Sludder, jeg siger. Det fandt det ærede Medlem ogsaa forleden, da jeg, bl. a. støttet paa, hvad jeg havde læst i det ærede Medlems Organ „Berlingske Tidende“, herfra oplyste, at der var Mennesker i København, der led Nød — det havde staaet i „Berlingske Tidende“ i 22 Dage i December Maaned til Støtte for Juleindsamlingen. Det fandt det ærede Medlem Hr. Prieme var noget Sludder, og naar jeg nu fortæller, at det ærede Medlems Partiorgan, „Berlingske Tidende“, naturligvis skriver sine Artikler ud fra, hvad der er i dets Udgiiveres, deriblandt det ærede Medlem Hr. Priemes, Interesse, saa siger han, det er noget Sludder, nej, „Berlingske Tidende“ er et Foretagende, der udgives af rent idealistiske Grunde og ikke noget som helst andet!

Det er det, man gerne vilde bilde Befolkningen ind, men Paragraffen om Pressefrihed maa jo rigtigt læst forstaaes saaledes, at der er Frihed til at udgive et Blad af Format som „Berlingske Tidende“, hvis man har de fornødne Pengemidler dertil. Har man det, saa køber man en

Rotationspresse, Kontorlokaler, Journalister o. s. v., o. s. v., og saa faar man ved dertil indrettede Bestemmelser, som vedtages bl. a. i dette Ting, skabt en Favorisering af den eksisterende Dagspresse, saa det bliver vanskeligt for en ny Presse at komme op, og alt det kaldes Pressefrihed.

Hvad angaar disse Angreb paa Person, er det moderne for Moralister at sige, at Pressen er saa smudsig, og det er den maaske ogsaa; men alligevel, er de fleste Angreb, der kommer frem i Pressen, i Virkeligheden Angreb paa Personer eller Angreb paa de politiske Partier og Grupperinger? Absolut det sidste. Jeg kunde i denne Forbindelse have Lyst til at spørge de ærede Medlemmer af Retsforbundet, hvorledes man har tænkt sig at forholde sig overfor saadanne Ting som den Pressekampagne, der i Slutningen af Oktober og Begyndelsen af November Maaned førtes herhjemme mod Danmarks kommunistiske Parti, hvor man saa godt som ikke angreb de enkelte Personer, men blot i Almindelighed forklarede, at Partiet kun bestod af Voldsmænd, Rovmordere, Tyve og Voldtægtsforbrydere. Det var ikke personlige Angreb, der var ikke nævnt Navne, men det var det væsentligste Indhold af Pressens Angreb paa vort Parti, og det fremgaar ikke af Forslaget, hvorledes man tænker sig at imødegaa den Slags Ting.

Eller for at stille et endnu mere nærliggende Spørgsmaal: Hvorledes tænker Retsforbundet sig, at man i Henhold til disse Tilføjelser til Presseloven skal forholde sig til Referater fra Rigsdagsmøderne, fra Folketingsdebatterne? For at tage et konkret Eksempel: Af Behandlingen af vort Partis Forespørgsel til Statsministeren og Justitsministeren gengav den borgerlige Dagspresse — som ifølge Statsministerens Opfattelse kun interesserer sig for at levere gratis Tekstannoncer for Kommunisterne — udførligt det Svar, som ikke Statsministeren, men Justitsministeren paa Regeringens Vegne afgav. Det var let forstaaeligt, den havde faaet dette Svar overleveret skriftligt i Referentbogen, maskinskrevet og med de af Statsministeren indførte haandskrevne Rettelser i Justitsministerens Tale; og ifølge denne Tale og det Referat, der var i den borgerlige Dagspresse, var altsaa de Kommuniste, der var anklaget, en Bunke forfærdelige Mennesker med de rædselsfuldeste Generalieblade, og det Indtryk blev bibeholdt, at det kommunistiske Parti altsaa var et Parti af forbryderiske Elementer. Min Dokumentation af, at dette var en ganske skæv Frem-